

BR BOUDEWIJN MENSCH

geboren te Valkenswaard op 26 maart 1934
overleden te Eindhoven
op 23 maart 2020

Broeder Boudewijn is op maandag 23 maart geheel onverwachts overleden. Hij was die dag gedotterd en er was een stent geplaatst, wat goed geslaagd was. Later op de dag ontstonden er complicaties waaraan hij is overleden. Boudewijn had gehoopt met deze ingreep weer dienstbaar te kunnen zijn voor zijn medebroeders.

Zijn leven zou voor hem weer zinvol zijn. Broeder Boudewijn, Johannes Henricus Josephus Mensch, is geboren in Valkenswaard op 26 maart 1934. Hij was de tweede in de rij van zeven kinderen en groeide op in Valkenswaard.

In juni 1950 ging hij naar het noviciaat in Dongen waar hij op 8 september het kloosterkleed ontving. Na twee en een half jaar legde hij zijn eerste professie af. Om zijn opleiding als onderwijzer af te maken verhuisde hij daarna naar het Gerardus Majellahuis in Dongen.

Na het behalen van zijn onderwijsdiploma werd hij in juli 1954 benoemd in Nijmegen. Jaarlijks vernieuwde hij zijn geloften tot hij op 19 maart 1959 zijn eeuwige geloften uitsprak.

Broeder Boudewijn heeft ruim acht jaar in Nijmegen gewoond en is vandaaruit in augustus 1962 naar Canada vertrokken. In eerste instantie ging hij in Vancouver wonen bij de Irish Christian Brothers om de Engelse taal te leren en kennis te maken met de cultuur van Canada.

In 1963 ging hij naar Taber waar hij werd eerst aangesteld op de St. Mary's lagere school, en nadien als wiskundeleraar aan de high school. In Taber heeft broeder Boudewijn veel gedaan voor de sport zoals Basketbal, volleybal en honkbal. Buiten het les geven was hij veel te vinden in de gymzaal of op sportvelden. De gymzaal van de St. Mary's school is naar hem vernoemd.

Later ging hij voor twee jaar naar Kiribati, een eilandje tussen Australië en Midden-Amerika, 'het einde van de wereld', waar hij op vrijwillige basis wiskundelessen gaf aan kinderen. Hij leefde er heel sober en kon met veel enthousiasme en bewogenheid over deze periode vertellen.

Na zijn pensionering werd hem gevraagd om in Indonesië Engelse les te geven aan jonge broeders.

In Taber had hij had veel vrienden en kennissen. Iedereen kende hem. Hij was een graag geziene man, iemand waar je gemakkelijk mee omging, iemand die zich gemakkelijk aanpaste en toch heel gewoon bleef. Een speciale groep vrienden waren zijn golfmakers. Je zou kunnen zeggen dat veel van zijn golfvrienden familie van hem geworden zijn. Hij hield erg veel van golfen en deed dat ook regelmatig.

In november 2014 nam de congregatie afscheid van Canada en de twee broeders in Taber van de bevolking aldaar. Maar het zou nog januari 2015 worden voordat hij werkelijk naar Nederland kwam. Hij had hartklachten en zou daaraan geopereerd moeten worden. Hij koos ervoor om dat in Canada te laten doen.

Terug in Nederland, op 9 januari 2015, is hij vanwege zijn gezondheid op Depoorter in Eindhoven komen wonen. Na een periode van wennen heeft hij zich ontpopt als een zeer sociaal bewogen iemand die altijd klaarstond voor de ander. Hij wilde iets betekenen voor zijn medebroeders. En dat heeft hij gedaan. Eerst heeft

hij zijn Nederlands rijbewijs gehaald om zich dienstbaar te kunnen maken voor medebroeders die ergens naar toe wilden en niet zelf konden rijden. Vele malen heeft hij als chauffeur een bezoek gebracht aan familie van medebroeders. Door zijn gemakkelijke manier om contacten te leggen was hij daar ook een graag geziene gast.

Vele malen reed hij naar Oostakker, naar Schiphol om mensen te brengen of te halen. Afstand telde niet; hij reedt als men hem dat vroeg. Hij kon moeilijk nee zeggen.

Broeder Boudewijn fietste veel. Hij maakte soms ritten van 30 km en meer. Ook fietste hij vaak naar zijn familie waar hij een nauwe band mee onderhield. Die band was wederkerig. Hij kwam daar graag maar over het algemeen niet te lang.

In het broederhuis zorgde hij regelmatig voor verrassingen bij het avondeten. Bakte balkenbrij, pannenkoeken, bakte of kookte een eitje of zorgde voor hapjes bij verjaardagen. Dat deed hij graag, zijn medebroeders verwennen.

Broeder Boudewijn was een mens die sfeer kon brengen in de gemeenschap. Was altijd opgewekt, maakte grappen en kon op een humoristische manier iemand typeren. Hij had een hekel aan al dat officiële gedoe wat betreft administratie. Hij had grote moeite met zijn slechte gehoor, waardoor hij o.a. een hekel had aan bijeenkomsten zoals jubilea en andere feesten.

Hij had ook veel moeite met gezamenlijke gebeden. Het liefst zat hij alleen in de kapel. Verschillende teksten van psalmen kon hij moeilijk plaatsen. In Canada waar hij meestal alleen bad, sloeg hij de psalmen over waarin hij zich niet kon vinden. Hij heeft wel eens gezegd: "hoe ouder ik word, hoe minder ik geloof". Hij was daar de laatste tijd veel mee bezig. Wij hopen en vertrouwen dat hij nu de rust heeft gevonden die hij zocht.

Broeder Boudewijn, dank voor je inzet voor de congregatie.

Rust in vrede.

Br. Jan Klein Overmeen